

El dia 19, Catalunya dirà
que vol ésser lliure votant
els homes que Macià
presenta

Preu: 15 cts.

SETMANARI OBRERISTA D'ESQUERRA REPUBLICANA

ANY I

Barcelona, 11 de Novembre de 1933

NUM. 6

la lluita imminent

La batalla comicial del proper dia 19, serà un reflex de l'estat espiritual d'Europa. No és una lluita bizantina, ni un to-pament parcial: constituirà la jornada política els preparatius de la qual enfebren les multituds catalanes, una contraposició absoluta dels dos idearis que a través de totes les èpoques, que amb llur pugna han encarrilat fins ara els destins de la humanitat. A despit del raquitisme polític d'homes i partits que volen reduir l'oposició a termes migrats o mantenir-la a un baix nivell, el que Catalunya juga en la nova lluita, no és una modalitat del seu esperit complex i profund, ans al contrari, és tota la seva ànima, tota la raó de la seva existència, tota la força racial de la seva fe de poble que ha estat i vol tornar a ésser lliure amb la plena llibertat dels seus fills, que lliurarà batalla al sí de la seva pròpia consciència, per a decidir, potser definitivament si recula o s'estanca o bé si aixeca l'arc triomfal que l'enllaci amb l'avenir plent d'esperances.

Dretes o Esquerres. Anti-imperialisme o feixisme. Esclavatge o Llibertat. Ve't-ací els dilemes que decidiran les urnes, ve't-ací, encara, avui, com sempre la ve'ritable dissociació revolucionària que jau i fermenta en tots els organismes nacionals.

Les dretes feixistes, diuen que van contra l'esperit marxista, per tal com marxisme vol dir, justícia distributiva, supressió de privilegis econòmics. Doncs bé, acceptem la batalla en aquest terreny i si marxisme entenen les dretes que és llibertat individual i col·lectiva, derrocament de castes i entronització de la justícia social, també en això els plantarem cara. I les vencerem.

Una Catalunya mediatitzada i prostituída per les superestructures capitalistes, no ens podrà mai plaure.

Contra els privilegis de casta, contra els monopolis, contra l'explotació de l'home per l'home, s'enardirà sempre la nostra consciència honrada.

En la tasca d'enaltir la nostra terra, ens sentim proletaris tots els homes d'Esquerra.

Avant! companys per Catalunya lliure de tirans i explotadors. Visca l'Esquerra!

TREBALLADOR!

Tu votaràs el Front Revolucionari Republicà-Socialista

Perquè defensaràs la teva causa.

Perquè és la única candidatura que honradament pots votar.

Perquè són els candidats que no poden enganyar-te.

Perquè són els candidats del poble que han sofert persecucions.

Perquè són els homes de la Revolució.

Perquè volen fer una República Social.

Perquè són la veritable anti-Lliga.

Perquè s'oposaran a que Sanjurjo, diputat, entri al Parlament.

Perquè són els defensors de la llibertat de Catalunya.

TREBALLADOR!

No escoltis els abstencionistes!

Vota el Front Republicà-Socialista!

Votaràs per la Revolució que no s'ha fet!

Votaràs pel benestar dels teus fills!

cops de mall y picades de puça

CUIDEU-VOS DE VOSALTRES
I DEL VOSTRE PAIS

La "Soli" fa brometa amb "la dolça llar de Catalunya" i li fan molta gràcia els conflictes entre els escamots i la policia.

La "Soli" ja sap que aquests conflictes són sols sobre el paper, inflats sobre el paper i segurament, segurament... cobrats en paper.

Igual que certs conflictes "soi disant" socials.

QUI PRODEST?

A qui aprofita l'abstencionisme rabiós que predica la "Soli"?

A les dretes.

Qui paga? March - Cambó - Irurita.

Qui cobra? Vosaltres, farsants, vosaltres.

LA CREU

En front de l'abstencionisme que paga a la "Soli" el bisbe Irurita, ha donat ordre que totes, absolutament totes les monges votin la Lliga el dia 19. A l'ordre acompanya, feta per les oficines de la Lliga, la corresponent fitxa amb el seu nom, edat carrer i secció on correspon votar.

Obrers! Capellans, frares i monges al servei de la Lliga, al servei del fill de Bertran i Musitu, inoblidable cap de sometent, gran confident de l'Anido.

Abstenu-vos! Abstenu-vos de votar i sabreu, altra vegada el què és bo!

L'OCELL D'OR

March s'ha fet fonedis.

Naturalíssim...

Ell prenia paciència perquè a força d'astúcia i de diners, volia legalitzar la seva situació, treure de penes tots els marchistes, que són molts, "Libertad", "Informaciones", "Sol", "Soli", etc., contentar Lerroux i fer-se amo del "cotarro" monarquitzant.

Però la cosa anava per mals viarany i ha preferit ésser ocell de bosc.

Ens ha agradat molt, perquè ha fet quedar com unes roses els lerrouxistes